

РЕШЕНИЕ

№ 27699

гр. София, 09.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6504** по описа за **2026** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по касационна жалба на "ИЗИ АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ" АД, с ЕИК[ЕИК] чрез юрк. Н., срещу Решение № 713/27.02.2026г., постановено по НАХД № 18324/2025г. по описа на Софийския районен съд, 121 състав, с което е изменено Наказателно постановление /НП/ №008340/20.11.2025 г. на И.Д. Началник на Териториален отдел за областите П., П. и С. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите като е намалена имуществената санкция на 3579,04евро (7000лв.). С НП на "ИЗИ АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ" АД е наложена имуществена санкция в размер на 8000 /осем хиляди/ лева, на основание чл. 54, ал. 1 за нарушение на чл. 42, т.2 от Закона за потребителския кредит.

В касационната жалба са наведени твърдения за неправилност на съдебното решение поради противоречие с материалния закон и съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Излагат се доводи, че касатора не бил запознат с целта и обхвата на започнатата проверка, както и че не му е ясно по каква причина се изискват два конкретни договора за паричен заем, единият от които сключен преди повече от 1 година от искането на КЗП, както и всички останали за 3 години назад. Поради това КЗП не е имала право да образува административно-наказателно производство с оглед изтичане на посочените срокове. Посочва още, че от дружеството са изискани документи, с които то не е задължено да разполага, а е длъжно само да ги предостави на потребителя при сключване на договора за потребителски кредит. Липсата на яснота защо се

изискват тези договори препятства възможността на дружеството да разбере в какво е обвинено, респ. граничи с административен произвол. С жалбата са оспорени и правомощията на Комисия за защита на потребителите /КЗП/ да изисква посочените по-горе документи, тъй като не са свързани с целите на проверката. Моли за отмяната на оспореното решение, като в условията на евентуалност моли за намаляване на наложената санкция до законоустановения минимум. Претендира разноси.

Ответникът по касационната жалба – И.Д. Началник на Териториален отдел за областите П., П. и С. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите, в становище от 18.06.2026г. оспорва касационната жалба и моли да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, XXIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима като депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, подлежащ на касационен контрол пред Административен съд – [населено място]. Разгледана по същество е неоснователна.

Приетата за установена по делото фактическа обстановка от СРС е следната: на 03.07.2025 г. на уебсайта на Комисия за защита на потребителите /КЗП/ ТО П. постъпил входящ сигнал/жалба №П-03-917 от г-жа П. Х. И., която прави оплакване, че не разполага с копия от сключените потребителски договори за кредит с „Изи Асет мениджмънт“ АД и дружеството не ѝ ги предоставя. Контролните органи на КЗП с писмо изх. № П-03 917/07.07.2025 г. изискали от проверяваното дружество да им представи копия от договор №5199354/15.08.2024 г. и договор №5253401/18.10.2024 г., сключени с потребителката И., както и всички останали договори, сключени със същия потребител през последните 3 години, Стандартен европейски формуляр за предоставяне на преддоговорна информация /СЕФ/ и погасителен план. Писмото е получено от „Изи Асет мениджмънт“ АД на 11.07.2025 г., видно от обратната разписка. На дата 22.07.2025 г. на електронния адрес в КЗП-ТО П. е получено писмено становище от „Изи Асет Мениджмънт“ АД, което е заведено с вх. №П-03-917/22.07.2025г., като към него не са предоставени изискваните документи: договор №5199354/15.08.2024 г. и договор №5253401/18.10.2024 г., сключени с потребителката И., както и свързаните със сключените договорите за потребителски кредит - СЕФ и погасителен план. Предвид непредоставените от кредитора документи с писмо с изх. №П-03-917/28.07.2025 г. е изискано повторно предоставянето им. На 01.08.2025г. на електронната поща на КЗП, ТО П., е получено становище от „Изи Асет Мениджмънт“ АД, като отново изискваните документи не са представени.

Въз основа на горното, контролните органи приели, че кредиторът „Изи Асет Мениджмънт“ АД не е изпълнил вмененото му с чл. 42 ЗПК задължение да предостави достъп на длъжностни лица от КЗП до всички документи, свързани пряко или косвено с нарушение на този закон, като не е предоставил изискваните от длъжностните лица документи, и му съставили АУАН №008340/04.09.2025 г., връчен на дружеството. Въз основа на съставения АУАН, по-късно било издадено процесното НП, като наказващият орган приел, че санкцията следва да бъде определена над минималния размер, тъй като са налице два последователни отказа на кредитора да предостави изискваните от контролните органи документи, което представлява сериозно нарушение на обществените отношения, свързани с контролните правомощия на държавата в сферата на потребителската защита, и препятства контролния орган да осъществи законово

вменените му правомощия. Изложената фактическа обстановка съдът е приел за установена въз основа на гласните и писмените доказателства, приобщени към доказателствения материал на основание чл. 283 НПК.

От правна страна, съдът е приел, че издаденото НП е законосъобразно, тъй като описаното поведение е съставомерно и обосновава нарушение на императивната разпоредба на чл.42, т.2 от ЗПК, но по отношение на санкцията е приел, че наказващия орган не е съобразил целите на чл.27 от ЗАНН и е намалил размера ѝ на 7000 /седем/ хиляди лева, преизчислени на 3579.04 евро, предвид демонстрираната упоритост на кредитора да не изпълни задължението си за предоставяне на изисканите и необходими за проверката документи, както и липсата на данни това да е сторено от него и към настоящия момент.

Като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 АПК, настоящият състав намира обжалваното решение за валидно, допустимо и правилно. Районният съд е изпълнил задължението си да извърши цялостна служебна проверка за законосъобразност на наказателното постановление, установил е релевантните факти и въз основа на това е извел правилни изводи. Обосновано и в съответствие с доказателствата по делото районният съд е достигнал до извода, че жалбоподателят не е оказал дължимото на административния орган съдействие. В допълнение на изложените от него мотиви касационна инстанция ще подчертае, че изисканата информация не е такава, че да предполага някакъв особен или нарочен анализ от страна на проверяваното дружество.

Настоящият съдебен състав не споделя твърденията на касатора, че поради непредставянето на жалбата дружеството не е могло да разбере целта на проверката. От писмо изх. № П-03 - 917/07.07.2025г. е видно, че КЗП е информирала дружеството за това, че има постъпила жалба, имената на потребителя, както и договорите, които се изискват. Т.е. с посочването на обстоятелствата, които са предмет на жалбата, се изяснява предмета на проверката, респ. касаторът е бил в състояние да разбере какво се изисква от него и да организира своята защита. Отделно от това няма законово изискване, което да регламентира връчване на препис от потребителската жалба на проверяваното дружество. Следва да се отбележи, че съгласно чл. 42, т.2 от ЗПК кредиторите са длъжни да осигуряват на длъжностните лица по чл.41, ал.2 от ЗПК необходимите документи, информация и съдействие, изисквани за целите на проверката по чл. 41, ал. 3, както и да се въздържат от действия, които биха могли да попречат на провеждането ѝ. В случая предмет на проверката е твърдяно нарушение на закона, състоящо се в непредоставяне на екземпляр от договор за потребителски кредит на потребител на хартиен или друг траен носител. Касаторът твърди, че е предоставил такива екземпляри, но не е представил никакви доказателства за това. Поради това с основание ответникът е длъжен да извърши проверка по жалбата, като дружеството му дължи съдействие.

По отношение на твърденията на касатора, че дружеството не е задължено да разполага с изисканите документи, а е длъжно само да ги предостави на потребителя при сключване на договора за потребителски кредит, настоящият състав приема, че макар в ЗПК да няма изрична правна норма, която да му вменява такова задължение, то при цялостен прочит на закона и разпоредбите, такова се извежда по тълкувателен път. Касаторът е кредитна институция по смисъла на чл.2 от ЗКИ, вписан в регистъра чл. 3а от този закон под № BGR00009 за извършване на дейности по отпускане на кредити. Следователно и съгласно чл. 66 от ЗКИ е длъжен да създава и поддържа досиета за всеки кредит с данни за клиента, основаниято, условията и размера на кредита и неговото обезпечение, решението на компетентния орган за отпускане на кредита и всички други данни, свързани със сключването и изпълнението на договора. Това задължение

произтича и от изискването за писмена форма на договора, задължението за предоставяне на екземпляр на потребителя, както и от необходимостта кредиторът да може да установи вземането си и да съдейства при осъществяване на контрол от компетентните случаи.

Неоснователно е възражението на касатора, че КЗП не е следвало да се сезира, тъй като става въпрос за договори, сключени преди повече от 1 година от искането на КЗП, както и всички останали за 3 години назад. Съгласно чл. 34 от ЗАНН не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. В случая нарушението е извършено чрез бездействие в периода 11.07.2025г. – 01.08.2025г., а АУАН е издаден 04.09.2025г., т.е. срокът по чл. 34 от ЗАНН е спазен. Що се отнася до сроковете за сезиране на КЗП, считано от извършване на нарушението, такива не са предвидени нито в ЗПК, нито в ЗЗПотр. КЗП не е орган за алтернативно решаване на потребителски спорове, който може да предвиди в процедурните си правила възможност да откаже разглеждане на спора, ако потребителят е подал жалба до него след изтичане на предварително определен срок, който не може да бъде по-кратък от една година, считано от датата, на която потребителят е изпратил жалбата си до търговеца (по арг. от чл. 181г, ал.5, т.5 от ЗЗПотр.).

По отношение на искането за намаляване размера на санкцията до законоустановения минимум, касационната инстанция намира, че правилно районния съд е намалил размера и до 3579.04 евро или 7000 лева, предвид упоритостта, която дружеството е проявило при изискване на посочените документи. Съставът на съда констатира, че по делото не са установени данни за обстоятелства, които да обусловят по-ниска степен на обществена опасност на деянието, поради което в случая не се касае за маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и своевременно отправеното от ответника по оспорването искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 64д, ал.3 от ЗАНН касаторът следва да бъде осъден да заплати на Комисията за защита на потребителите разноски за юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 70 евро, определени в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София – град, XXIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 713/ 27.02.2026г., постановено по НАХД № 18324/2025г. по описа на Софийския районен съд, 121 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ №08340/20.11.2025 г. на И.Д. Началник на Териториален отдел за областите П., П. и С. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите, с което на "ИЗИ АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ" АД е наложена имуществена санкция в размер на 8000 /осем хиляди/ лева, на основание чл. 54, ал. 1 за нарушение на чл. 42, т.2 от Закона за потребителския кредит.

ОСЪЖДА "ИЗИ АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ" АД, с ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за защита на потребителите юрисконсултско възнаграждение в размер на 70 евро.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове:1.

2.